

Komunální odpad patří do černých kontejnerů.

Každý občan by měl pečlivě třídit odpad, který vyprodukuje a do komunálního odpadu zařadit opravdu jen to, co vytrídít nejde.

Do černých kontejnerů nepatří ani objemný, ani nebezpečný odpad.

V přírodě se bohužel stále ještě často setkáváme s tzv. černými skládkami.

Nejenže je odkládání odpadu mimo určená místa zakázané, je také velmi nebezpečné pro životní prostředí.

Provozování skládky se přesně řídí zákony a zařízení jsou často kontrolována, zda neporušují nejrůznější předpisy.

Skládkování je nejlevnějším způsobem likvidace odpadu.

Každý z nás vyprodukuje přibližně 300 kg komunálního odpadu ročně.

Skládky po rekultivaci nejsou v krajině nijak nápadné.

I přestože se k úpravě skládky užívá těžká technika na zhutňování odpadu, kapacita skládek není neomezená.

Výstavba nových skládek nebude pravděpodobně podporována, protože i přes všechna opatření přináší rizika pro životní prostředí a zátěž pro další generace.

V současnosti je velmi diskutovaným tématem spalování komunálního odpadu.

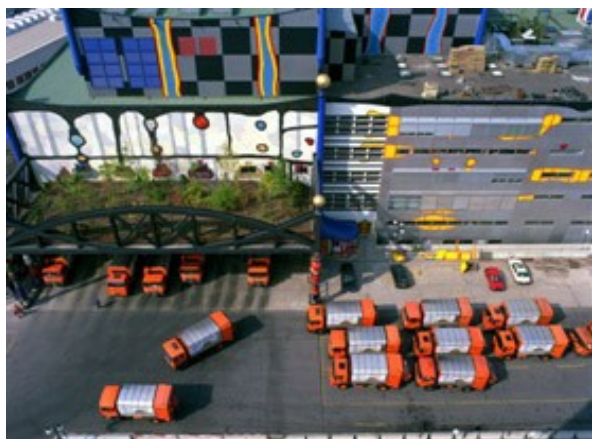
Stavění zařízení na energetické využití odpadu (ZEVO) má mnoho odpůrců, často ovšem nemají správné informace a ovlivňují jimi veřejné mínění.

Spalování odpadu v domácnostech je zakázáno.

Spalováním bez odborného dohledu se dostávají do ovzduší a následně do půdy nebezpečné a rakovinotvorné látky.

Majitelé domů, které budou spalovat odpad, budou dostávat pokuty.

V současné době jsou v České republice tři ZEVO pro komunální odpad (v Praze, Brně a Liberci). Všechny tři zpracovávají odpad na výrobu energie.

Dalších pět se plánuje (na Vysočině a v okolí Mostu, Plzně, Karviné a Olomouce).

Auta svozových společností dováží komunální odpad z popelnic přímo do ZEVO.

Odpad, který do ZEVO dovážejí svozová auta, je shromažďován v tzv. bunkrech. Zde je skladován a připravován ke vstupu do ohniště.

Aby odpad dobře hořel, promíchávají ho speciálně konstruované jeřáby, které ho následně přemísťují do ohniště.

Spalovací zařízení musí být sestaveno tak, aby spaliny, které v něm vznikají, zůstaly alespoň 2 vteřiny při teplotě 850°C.

Tuto podmínku stanovuje zákon. Pokud je dodržena, je zaručeno zničení všech organických složek.

Po spálení odpadu vznikne škvára (nebo také struska), ze které se ještě separuje železný šrot, který se opětovně používá. Samotná škvára se může využít ke stavebním účelům nebo putuje na skládku.

Objem odpadu se spalováním zmenší na desetinu původního objemu, váha klesne na ¼ původní hmotnosti odpadu.

Spaliny, které putují kotlem, se ochlazují a jejich ochlazením vzniká pára. Ta se dále využívá k výrobě tepla a elektřiny. Tento úsek ZEVO funguje podobně jako elektrárna – zásadní rozdíl je ovšem v palivu. Zde jako palivo slouží komunální odpad.

Spaliny, které vznikají spalováním komunálního odpadu, obsahují i látky škodlivé pro životní prostředí. Jedná se například o oxidy dusíku a síry, popílek, dioxiny či těžké kovy. Odstraňují se několika stupňovým procesem čištění či se zachytávají speciálními filtry nebo rozkládají na neškodné látky.

Evropská unie i česká legislativa stanovují velmi přísné limity pro látky vypouštěné do ovzduší.

Popílek se omývá vodou z pračky spalin, odstraňují se z něj soli a těžké kovy. Takto upravený popílek se dá použít, stejně jako škvára, ke stavebním účelům. Prací vody se také několikrát čistí a kontrolují, než se vypustí do kanalizace. Voda se neutralizuje a znečišťující látky, které v ní jsou, se zachytí do vzniklého kalu. Vznikne z něj tzv. filtrační koláč, který je možné využít jako surovinu (obsahuje 20% zinku).

Problematika likvidace odpadu není jednoduchá, proto by se měl každý z nás snažit vytvářet co nejméně odpadu, využívat věci opakovaně, případně jim vymyslet jiné využití a třídít veškerý odpad. Až poté následuje energetické využití odpadu. Skládání by mělo být až poslední možnou variantou v likvidaci odpadu.